

[Justitsministeren.]

og at det navnlig vil blive nødvendigt at gennemføre dem med det samme for Byernes Vedkommende, hvis der ikke skal opstaa en Forvirring, som kan føre til meget uhyggelige Resultater. Men i øvrigt er det efter Lovforslaget overladt Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder at fastsætte de nærmere Regler herom, og hvis man i saa Henseende i Udvalget — og dette i øvrigt kan tiltræde Lovforslaget — har nogle gode Raad, udbeder jeg mig disse enten gennem Forhandling eller gennem Betænkningen.

Endelig sagde den ærede Ordfører Hr. Ulrich, at han fandt den voldsomme Afmærkning af Hovedvejene Kilometer efter Kilometer unødvendig, de mindede ham om — og saa gik det ærede Medlem i Staa; jeg antager han vilde sige, at det mindede ham for meget om en Kirkegaard. Det kunde maaske være meget à propos over for de alt for hurtigt kørende Automobilister. Men det viste sig altsaa ved nærmere Eftertanke, at det nærmest var Pengene, der drejede sig om for det ærede Medlem. Jeg tror, den ærede Ordfører har Ret i, at man har lagt lovlig voldsom Vægt paa Afmærkning af Hovedvejene, men det er en Detaille, man kan raade Bod paa ved Gennemførelsen.

Den ærede Ordfører Hr. Steen sluttede sig til Bemærkningerne vedrørende Afmærkningens Betydning og fremhævede, at det ingen Steder var saa vanskeligt at finde Vej som i Danmark; han kunde ikke forstaa, at man ikke i langt større Udstrækning havde forsynet Vejene med Henvisninger om, hvor de førte hen. Det følger vel af, at de alle sammen ender i Vandet før eller senere, men der er jo ikke den samme Grund dertil for de korte Strækningers Vedkommende her som for de lange Strækningers i Udlandet. Jeg ved nok, Jylland er Hovedlandet, men der er dog ogsaa Vand de forskellige Steder. Jeg skal gerne optage det Problem, om der skulde flere praktiske Anvisninger til her, og navnlig, om man kunde gaa over til ligefrem Nummerering af Vejene, det kan vi tale nærmere om i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget tilførte Forhandlingerne adskilligt nyt, ikke alene denne Færdselsdiskussion ud og ind ad Udvalgene, men spurgte — hvad der staaar noget nærmere i Berøring med Diskussionen her, dog ikke direkte —, om jeg vilde være villig til her i Tinget at redegøre for Anvendelsen af de saakaldte Politibøder, særlig Færdselsbøderne. Det skal

jeg ikke være uvillig til; jeg har det ikke i Hovedet, men jeg ved nok i Hovedsagen, hvordan det hænger sammen, og jeg skal gerne ved Lejlighed gøre Rede for, hvorledes disse Bøder anvendes. Det er et Spørgsmaal, der har været diskuteret flere Gange tidligere, ogsaa med Finansudvalget.

Det ærede Medlem omtalte dernæst, at Færdselsbøderne burde ensrettes, tror jeg, han sagde, noget mere end hidtil. Det ærede Medlem mener vel dermed, at der for de forskellige Forseelser burde fastsættes ensartede Bøder i de forskellige Jurisdiktioner. Maa jeg hertil sige, at jeg har lagt Mærke til en Diskussion, der har fundet Sted i et af Droskechaufførernes Organer, hvor man har klaget over de meget høje Bøder, der blev paalagt de erhvervende Chauffører for Smaaforseelser. Allerede forinden havde jeg dog gennem de talrige Benaadningsansøgninger, der fremkom, været opmærksom paa en tilsyneladende Tilbøjelighed hos Dømsstolene til ikke at tage tilstrækkeligt Hensyn til Lovovertrædernes økonomiske Forhold, saaledes som Straffeloven i øvrigt paabyder, ved Fastsættelsen af disse Bøder.

Jeg er som Følge deraf i Færd med, før det ærede Medlem omtalte Sagen, at undersøge hele dette Spørgsmaal og navnlig, om man i den Omstændighed, at der i disse Sager foregaar en lovlig summarisk Behandling, kan se en af Grundene til, at Dømsstolene ogsaa efter min Mening tager lidt for lidt Hensyn til den enkeltes Forhold. Men denne Undersøgelse fører i og for sig, om jeg saa maa sige, i modsat Retning af det, det ærede Medlem sagde. Jeg tror, vort Udgangspunkt var det samme, men det fører ikke til en Ensretning af Bøderne, det fører til en nøjere Individualisering af Bødernes Størrelse, og jeg vil dog gerne spørge det ærede Medlem, om det ikke i Virkeligheden er det, han vilde have fat i, thi paa Forhaand at fastsætte, hvilke Bøder de forskellige Forseelser skal medføre, det strider imod de nye strafferetlige Principper, som man i øvrigt fra alle Sider har været med til at gennemføre. Dømsstolene skal efter den nye Straffelov netop tage det størst mulige Hensyn til, hvorledes Forholdene ligger i det enkelte Tilfælde, derunder ogsaa størst mulig Hensyn til den enkeltes Betalingssevne, naar det drejer sig om Idømmelse af Bøder.

Som sagt, hele dette Spørgsmaal er jeg ved at undersøge i Øjeblikket. Jeg synes, der er noget uretfærdigt i de voldsomt høje Bøder, man, om jeg saa maa sige, knalder ud for ganske smaa Forseelser fra Folk